

РЕШЕНИЕ

№ 18605

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря **ВАЛЕНТИНА ВЛ. МИЛОВАНОВА**
като разгледа докладваното от Виктория М. Станиславова Гражданско дело
№ 20221110164677 по описа за 2022 година

**Производството е по реда на ГПК, част II "Общ исков процес", дял I
"Производство пред първата инстанция".**

Производството е образувано по искова молба на „.....“ ЕООД срещу К. И. Д., с
която са предявени при условията на обективно кумулативно съединяване положителни
установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр.
чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите, вр. чл. 32 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и
реда за присъединяване на потребителите и за ползвателите на водоснабдителните и
канализационните системи, и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване за
установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца следните суми:
1./ сумата в размер на **556,76 лева** – главница, представляваща цена на консумирана и
незаплатена вода за периода 31.12.2018 г. – 23.06.2020 г. за имот с абонатен № 411084,
находящ се в ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по
чл. 410 ГПК – 27.01.2021 г. до окончателното плащане, както и 2./ сумата в размер на **26,91
лева** – мораторна лихва за периода 30.07.2020 г. – 20.01.2021 г., за които суми е издадена
заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 02.04.2021 г. по ч. гр. д. № 12617/2021 г. по описа
на СРС, 29 състав.

В исковата молба ищецът „.....“ ЕООД твърди, че между него и ответника К. И. Д.
е налице облигационно правоотношение, възникнало въз основа на неформален договор за
предоставяне на В и К услуги при публично известни общи условия /ОУ/. Сочи, че
съобразно чл. 3 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на
потребители и за ползване на В и К услуги К. И. Д., като собственик на недвижим имот с
административен адрес: с. е потребител на В и К услуги за описания имот, за
който е открита партия с абонатен № 411084, и дължи плащане на ползваните във връзка
с него услуги. Поддържа, че за периода 31.12.2018 г. – 23.06.2020 г. собственият на
ответника обект е бил многократно посещаван от служители на ищцовото дружество с оглед
извършване на реален отчет, но достъп не им е бил осигурен. На 23.06.2020 г. такъв е бил
осигурен и съответно е бил извършен отчет на водомера, резултатите от който са отразени в
изготвен съобразно чл. 23, ал. 4, изр. последно ОУ електронен карнет. На основание чл. 33
ОУ ищецът издал фактура за потребените В и К услуги за периода 31.12.2018 г. – 23.06.2020
г., чиято стойност ответникът не бил заплатил, въпреки че до него била отправена покана за
доброволно изпълнение. За периода на забавата ответникът дължи плащане на мораторна
лихва. Във връзка с депозирано на 25.01.2021 г. заявление за издаване на заповед за

изпълнение по ч. гр. д. № 12617/2021 г. по описа СРС, ГО, 29 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК за претендираните суми. В срока по чл. 414, ал. 2 ГПК е депозирано възражение срещу заповедта от длъжника. Ищецът претендира установяване на вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане, както и сторените разноски по делото.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът К. И. Д. е подал отговор на исковата молба, с който изцяло оспорва исковите претенции. Оспорва съществуването на валидно облигационно отношение между него и ищеца. Оспорва твърдението на ищеца, че приложимите в исковия период ОУ са публикувани в един централен и един местен ежедневник. Твърди, че в процесния период не е пребивавал в процесния недвижим имот, поради което не е потребил твърдяното количество В и К услуги. Оспорва твърдението на ищеца, че е извършил реален отчет на водомера в имота на 23.06.2020 г., като посочва, че не му е осигурил достъп на тази дата. Оспорва до имота да са били доставени В и К услуги на претендираната стойност. Оспорва да му е била връчена покана за доброволно изпълнение. Моли за отхвърляне на предявените икове.

Софийски районен съд, I Гражданско отделение, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно изискванията на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото е приложено заповедно дело № 12617/2021 г. по описа на Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 29 състав, от което се установява, че на 27.01.2021 г. „.....“ ЕООД е депозирано пред РС – заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу К. И. Д. за следните суми: 556,76 лева – главница, представляваща цена на консумирана и незаплатена вода за периода 31.12.2018 г. – 23.06.2020 г. за имот с абонатен № 411084, находящ се в ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 27.01.2021 г. до окончателното плащане, както и за сумата в размер на 26,91 лева – мораторна лихва за периода 30.07.2020 г. – 20.01.2021 г. Претендират се сторените разноски в заповедното производство.

С разпореждане от 02.04.2021 г. по ч. гр. д. № 12617/2021 г. по описа Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 29 състав, заповедният съд е постановил издаване на исканата заповед за изпълнение, като е присъдил в полза на заявителя и сторените в заповедното производство разноски: 25,00 лева – държавна такса.

В срока по чл. 414, ал. 2 ГПК длъжникът е депозирал възражение срещу постановената заповед за изпълнение. В същото е заявил, че оспорва заявените претенции, тъй като не е ползвал фактически имота в сочения период, респ. не е употребил твърдените В и К услуги на претендираната стойност.

В срока по чл. 415, ал. 1 ГПК, в действащата към момента на завеждане на делото редакция, ищецът е предявил икове за установяване на вземанията си по исков ред.

По делото е приет като писмено доказателство **Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 8, том IV, рег. № 5162, дело № 518/2018 г. по описа на нотариус –, с район на действие РС –, рег. № на НК**, видно от който на 02.10.2018 г. ответникът К. И. Д. е придобил правото на собственост върху процесния недвижим имот, находящ се в с. община Разград, ул. „Христо Ботев“ № 19. Посоченото обстоятелство се установява и от представената по делото, неоспорена от ответната страна, **справка по лице № 1523618/21.11.2022 г. за периода 01.01.2002 г. – 21.11.2022 г. от Служба по вписванията – гр. – за лицето К. И. Д., ЕГН *******, видно от която на 02.10.2018 г. е вписано придобиване от последния на право на собственост върху еднофамилна жилищна сграда с площ по документ 63.00 кв. м., ведно с дворно място от 1 389 кв. м. и лятна кухня, находящи се в с.....

По делото е представено и прието като писмено доказателство **заявление от 03.10.2018 г. на К. И. Д., адресирано до управителя на ВиК „.....“ ЕООД – гр.**, в което е обективизирано искане за прехвърляне на партидата досежно имота, находящ се в на негово име, в качеството му на нов собственик/ползвател на имота. Заявлението е саморъчно подписано от лицето, посочено в него за заявител, чийто подпис не се оспорва в настоящия процес.

По делото е представено Решение № ОУ – 09/11.08.2014 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране /ДКЕВР/, с което са одобрени ОУ за предоставяне на В и К

услуги на потребители на В и К оператори, сред които под т. 33 са посочени ОУ за предоставяне на В и К услуги на потребителите на В и К оператор „Водоснабдяване Дунав“ ЕООД. По делото са ангажирани **доказателства за публикуване на ОУ на ищцовото дружество в един централен и един местен ежедневник – съответно в-к „Новинар“ и в-к „Екип 7“** /л. 12 и л. 54 от делото/, с оглед на което съдът намира за изцяло неоснователни доводите на ответника в обратния смисъл, наведени в писмения отговор по чл. 131 ГПК.

По делото е представено **Допълнително споразумение № 1 към Договор № АВиК-Д-002/18.03.2016 г.**, видно от което община е присъединена към обособена територия, обслужвана от „.....“ ЕООД, гр. Разград, като след сключване на допълнителното споразумение посочената територия няма да бъде обслужвана от досегашния В и К оператор – „В и К“ ЕООД, а от „.....“ ЕООД. Следователно за сочения за водоснабден период, обхващащ времето от 31.12.2018 г. до 23.06.2020 г., обслужващ района на гр., вкл. намиращото се в него с. В и К оператор е ищецът „.....“ ЕООД.

По делото е представена **Фактура №**, издадена на името на К. И. Д. за неплатено задължение към „.....“ ЕООД за доставени количества вода от 201 куб., на стойност 686,36 лева, в недвижим имот в с. за който се води партида № 411/84, в отчетния период 31.12.2018 г. – 23.06.2020 г.

По делото е представено **съобщение от 03.02.2020 г. от „.....“ ЕООД до К. И. Д.**, с което последният се уведомява, че адресът в с. е бил посетен от служител на В и К оператора с цел отчет на водомера в него.

По делото е представен документ, наименован **„Справка от електронен карнет“** – отчет на абонат № 411084 от ел. карнет, в който е посочена отчетена на 23.06.2020 г. консумация на 201 куб.

По делото е представена **Покана за доброволно изпълнение № 14226/04.08.2020 г.**, адресирана до К. И. Д., с която „.....“ ЕООД го кани в 15-дневен срок от получаване на поканата да заплати задължението си по фактура на стойност 557,53 лева, касаеща отчетена консумация на питейна вода в периода 31.12.2018 г. – 23.06.2020 г. в имот с абонатен № 411084. Към поканата е приложено известие за доставяне, видно от което пратката е получена от лице с имена Петя Тодорова на 24.08.2020 г.

С протоколно определение от 11.10.2023 г. съдът е оставил без уважение искането на ищеца за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/ по делото с въпроси, поставени в молба от 02.10.2023 г., като е счел същата за ненеобходима с оглед липсата на релевираните от ответника възражения досежно счетоводното отразяване на претендираните вземания и правилното им изчисление, а единствено относно реалната доставка на В и К услуги на претендираната стойност.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Софийски районен съд е сезиран с предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК обективно, кумулативно съединени положителни установителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите, вр. чл. 32 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползвателите на водоснабдителните и канализационните системи, и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Основателността на предявения иск за заплащане на цена на потребени В и К услуги изисква кумулативното установяване от страна на ищеца при условията на пълно и главно доказване на следните материални предпоставки: 1./ ответникът е потребител на В и К услуги по възникнало между страните облигационно правоотношение; 2./ за процесния период ищецът е доставял В и К услуги в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност възлиза на претендираните суми.

Основателността на иска за лихва за забава предполага установяване от страна на ищеца при условията на пълно и главно доказване на следните материални предпоставки: 1./ съществуването на главен дълг; 2./ изпадане на ответника в забава и 3./ размера на обезщетението за забава.

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите

Първият спорен между страните въпрос е дали за процесния период същите са били обвързани от валидна облигационна връзка и съответно дали ответникът е бил собственик на процесния недвижим имот.

Съгласно разпоредбата на чл. 193 от Закона за водите (ЗВ), обществените отношения, свързани с услугите за водоснабдяване и канализация, се уреждат със Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), при спазване изискванията на този закон.

Според текста на чл. 1, ал. 2 ЗРВКУ водоснабдителни и канализационни (В и К) услуги са тези по пречистване и доставка на вода за питейно-битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии (населените места и селищните образувания), както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения.

Според дадената в § 1, т. 2, б. "а" от ДР на ЗРВКУ легална дефиниция на понятието "потребители" на В и К услуги, това са юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги. В разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от приложимата Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи е указано, че потребители на В и К услуги са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж и право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдени имоти. Получаването на тези услуги се осъществява при публично известни Общи условия /ОУ/, предложени от оператора и одобрени от собственика/собствениците на В и К системи и от съответния регулаторен орган, които ОУ влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централен ежедневник – чл. 8, ал. 1 и ал. 3 от Наредбата.

При съобразяване на цитираните нормативни разпоредби и на събраните по делото доказателства се налага извод, че ответникът е имал качеството потребител на В и К услуги по смисъла на § 1, ал. 1, т. 2 от ДР на ЗРВКУ и на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. през исковия период, тъй като последният е притежавал право на собственост върху процесния имот през този период.

В настоящия случай за установяване на обстоятелството, че ответникът е бил собственик на процесния имот през исковия период ищецът е ангажирал като писмено доказателство Нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 8, том IV, рег. № 5162, дело № 518/2018 г. по описа на нотариус –, с район на действие РС –, рег. № на НК, видно от който **на 02.10.2018 г.** К. И. Д. е придобил правото на собственост върху процесния имот, находящ се в с..... Това обстоятелство се установява по несъмнен начин и от приложената по делото справка по лице от Служба по вписванията – гр. за лицето К. И. Д., видно от която **на 02.10.2018 г.** е вписано придобиване от последния на право на собственост върху еднофамилна жилищна сграда с площ по документ от 63.00 кв. м., ведно с дворно място от 1 389 кв. м. и лятна кухня, находящи се в с..... Извънсъдебно признание за факта на придобиване на вещни права върху процесния недвижим период в исковия период се съдържа и в приетото по делото като писмено доказателство, неоспорено от ответната страна, заявление **от 03.10.2018 г.** на К. И. Д. до управителя на В и К „.....“ ЕООД – гр. за прехвърляне на партидата дозежно имота в на името на заявителя, в качеството му на нов собственик/ползвател на имота. Съвкупната преценка на посочените доказателства обосновава еднопосочен и категоричен извод за притежаване от ответника право на собственост върху имота в с. което мотивира съд да приеме за доказан по делото факта на валидно възникнало между страните облигационно правоотношение с предмет доставка на В и К услуги, по което ответникът – като потребител на доставените от ищеца услуги, дължи заплащане на тяхната стойност. За пълнота, във връзка с наведените в отговора на исковата молба фактически твърдения за последващи разпоредителни действия от страна на ответника с правото на собственост върху имота, неподкрепени с каквито и да е доказателства, съдът намира за нужно да отбележи, че счита същите за ирелевантни към предмета на настоящото дело, доколкото ответникът поддържа те да са извършени през 2023 г., а исковият период обхваща времето от 31.12.2018 г. до 23.06.2020 г.

При изложените по – горе съображения съдът приема, че страните в производството са били обвързани от облигационна връзка през исковия период, възникнала по силата на публично известни ОУ, предложени от оператора и одобрени от собствениците на водоснабдителните и канализационни системи и от съответния регулаторен орган, в съответствие с изискванията на чл. 8 от Наредба № 4/14.09.2004 г.

Нормата на чл. 11, ал. 7 и 8 ЗРВКУ предвижда задължение за всички В и К оператори

да публикуват одобрени от КЕВР общи условия на договорите за предоставяне на В и К услуги най – малко в един централен и един местен ежедневник и ОУ влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им. В последващ период от 30 дни потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното експлоатационно дружество заявление, в което да предложат различни условия, които се отразяват в допълнителни писмени споразумения. Както се посочи по-горе ищецът е ангажирал доказателства за публикуване на общите му условия в един централен и местен ежедневник, противно на възраженията на ответната страна. В случая ответникът не твърди и не установява да се е възползвал от възможност за преразглеждане на предложените ОУ, поради което следва да намери приложение предвидената в нормата на чл. 298, ал. 1, т. 2 ТЗ последица – ОУ на ищеца стават задължителни за ответника с изтичането на посочените в чл. 11, ал. 7 ЗРВКУ периоди (решение № 129/07.01.2013 г. по т. д. № 683/2011 г. на ВКС, ТК, I ТО; решение № 191/06.10.2015 г., по гр. д. № 496/2015 г. на ВКС, ГК, III ГО, постановени по реда на чл. 290 ГПК и др.).

Вторият спорен въпрос пред районната инстанция касае реалната доставка на В и К услуги до процесния имот на претендираната стойност.

От представената по делото Фактура №, се установява, че тя е издадена на името на К. И. Д. за неплатено задължение към „.....“ ЕООД за доставени количества вода **от 201 куб.**, на стойност 686,36 лева, в недвижим имот в с. за който се води партия № 411/84, **в отчетния период 31.12.2018 г. – 23.06.2020 г.**

В разглеждания случай за установяване на реалните количества изразходвана вода и използвани В и К услуги в процесния имот по делото ищецът е ангажирал единствено документ, наименуван „Справка от електронен карнет“ – отчет на абонат № 411084 от ел. карнет, в който е посочена отчетена на 23.06.2020 г. консумация на 201 куб. Други доказателства не са ангажирани по делото, нито са правени искания за изслушване на съдебна техническа експертиза. С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест, ангажираните с исковата молба доказателства и предвид изричните указания, дадени с проекта на доклад, обективизиран в определение от 14.09.2023 г., обявен за окончателен в първото открито съдебно заседание на 11.10.2023 г., по реда на чл. 146, ал. 2 ГПК, че ищецът не сочи доказателства за реално предоставени В и К услуги до имота на ответника, съдът намира за недопустима проява на служебно начало в процеса допускането на подобна експертиза, поради което сам не е назначил изслушването ѝ.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. В и К услугите се заплащат въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтираните водомери на всяко водопроводно отклонение. В ал. 2 е предвидено, че сгради – етажна собственост изразходваното количество вода се заплаща въз основа на измереното количество, отчетено по общия водомер на водопроводното отклонение за определен период от време, което се разпределя между отделните потребители въз основа на отчетите за същия период от време на всички индивидуални водомери след общия водомер, като първо се отчита общият водомер в присъствието на представител на потребителите, а след това се отчитат индивидуалните водомери – чл. 32, ал. 2 и 3 от Наредбата. Отчитането на общия водомер се извършва в присъствието на представител на потребителите. Датата и часът на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери се обявяват с писмено съобщение, поставено на подходящо място в сградата, в срок не по-кратък от три работни дни преди деня на отчитането. Съгласно чл. 32, ал. 4 отчетените данни се установяват чрез отбелязване в карнет, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път. Следователно в Наредба № 4 е предвидено ползваните В и К услуги да се заплащат само въз основа на реално измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтираните водомери на всеки потребител и общия водомер.

По отношение на случаите, в които потребителят на В и К услуги не е изпълнил задължението си да осигури достъп до имота за извършване на отчет, редът за констатиране на това обстоятелство е определен в чл. 35, ал. 4 и ал. 5 от Наредбата – като в случая въз основа на съобщение от 03.02.2020 г. от „.....“ ЕООД до К. И. Д., се установява, че са били предприети действията по реда на чл. 35, ал. 4 от Наредбата и ответникът е бил уведомен, че на датата на съобщението адресът в с. е бил посетен от служител на В и К оператора с цел отчет на водомера в него. По делото не се твърди потребителят да е установил контакт със служител на ищеца за уточняване на подходяща

друга дата за посещение на имота. В исковата молба се поддържа, че на 23.06.2020 г. е извършен реален отчет на водомера, чиито показания са обективирани в електронен отчет, без да се навеждат конкретни твърдения и ангажират доказателства за лицето, осигурило достъп до имота.

Електронно отчитане е допустимо съгласно чл. 32, ал. 4 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г., според който текст отчетените данни по ал. 2 и 3 се установяват чрез отбелязване в карнета, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път. Такъв ред за отчитане е предвиден и в нормата на чл. 23, ал. 4 от ОУ за предоставяне на В и К услуги на потребителите от „.....“ ЕООД“, съгласно която отчитането на водомерите се извършва в присъствието на потребителя или на негов представител, който с подписа си удостоверява съответствието на показанията с данните в отчета. При неосигуряване на представител, отчетът се подписва от свидетел, който може да бъде и длъжностно лице на ВиК оператора, като се посочват трите имена и адреса на свидетеля. Този ред не се прилага в случаите на дистанционно отчитане и при ползване на електронен карнет.

В случая представеният по делото документ „Справка от електронен карнет“, представен в табличен вид и наименуван от ищеца като изготвена от него справка, представлява частен неподписан документ, едностранно съставен от водоснабдителното дружество, който не се ползва с обвързваща материална доказателствена сила. При липсата на други доказателства и направени от ищеца доказателствени искания /а и липса на установени нормативни изисквания за отчитането чрез електронен карнет/ настоящият съдебен състав на СРС намира, че ищецът не е изпълнил изрично възложената му съобразно нормата на чл. 154 ГПК доказателствената тежест за установяване на реалното количество доставени В и К услуги, като не е установил за сочения за водоснабден имот в процесния период да е било проведено дистанционно отчитане и ползване на електронен карнет, начинът на снемане на данните в електронния карнет и на отчитаните чрез него количества услуги. В този смисъл независимо, че за електронния карнет не важи изискването за подпис от страна на потребителя на В и К услуги по чл. 23, ал. 4 от ОУ, при оспорване на дължимите количества водоснабдителното дружество следва да установи методологията по тяхното отчитане. При липсата на такива доказателства съдът не би могъл да направи извод, че вписаните в електронния карнет данни отразяват реалното потребление на В и К услуги в претендирания размер – в този смисъл и практиката на СГС, обективирана в Решение № 508 от 14.03.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 6431/2021 г. на СГС, II А състав.

При горните мотиви съдът намира, че ищецът не е провел пълно и главно доказване на количеството на реално доставените и отчетени В и К услуги за процесния период, поради което претенцията за тяхното заплащане следва да се отхвърли като недоказана.

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД

Предвид неоснователността на главния иск, неоснователна е и акцесорната претенция за присъждане на лихва за забава върху главницата за периода 30.07.2020 г. – 20.01.2021 г.

Относно разноските

При този изход на делото право на разноски има ответната страна. В процесния случай същата е направила искане за присъждане на сторените разноски за платен адвокатски хонорар в общ размер на 500 лева, за които е представила доказателства за плащане в брой – 250 лева, платени при подписване на договор за правна помощ от 20.07.2023 г., и още 250 лева, платени при подписване на договор за правна помощ от 22.08.2023 г. Своевременно от ищеца е релевирано възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно с оглед броя на предявените искове и извършените процесуални действия от адвокат Р..

Мотивиран от горното, Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „.....“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., срещу К. И. Д., ЕГН постояннен адрес: гр. обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите, вр. чл.

32 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползвателите на водоснабдителните и канализационните системи, и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на **556,76 лева** – главница, представляваща цена на консумирана и незаплатена вода за периода 31.12.2018 г. – 23.06.2020 г. за имот с абонатен № 411084, находящ се в ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 27.01.2021 г. до окончателното плащане, както сумата в размер на **26,91 лева** – мораторна лихва за периода 30.07.2020 г. – 20.01.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 02.04.2021 г. по ч. гр. д. № 12617/2021 г. по описа на СРС, 29 състав.

ОСЪЖДА „..... ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, да заплати на К. И. Д., ЕГН постоянен адрес: гр. сумата в размер на 500,00 лева – разноски в производството пред СРС.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____